

BÀI HỌC 13

BỊ ĐÓNG ĐINH VÀ SỐNG LẠI

CÂU GỐC: “Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta” (Ma-thi-ơ 28:18).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 27:11-26; Giăng 3:19; Ê-sai 59:2; Ma-thi-ơ 27:45, 46, 49-54; Hê-bơ-rơ 8:1-6; Ma-thi-ơ 28:1-20.

Tờ quảng cáo trong một tạp chí Anh hỏi có ai muốn tặng thân thể mình cho khoa học. Bài quảng cáo nói rằng các nhà khoa học đã nghiên cứu những bí ẩn về sự ướp xác. Và họ tìm kiếm một người đang hấp hối tình nguyện hiến thân thể mình sau khi chết. Tờ quảng cáo giải thích các khoa học gia tin rằng họ đã hé mở những bí mật về cách người Ai Cập đã biến một thân thể chết thành một xác ướp. Họ nói thêm rằng thân thể “sẽ được bảo vệ khỏi sự tan rã hàng trăm hoặc hàng ngàn năm.

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta không cần phải lo lắng về việc xác chết của chúng ta được ướp hoặc được bảo vệ khỏi sự tan rã. Đức Chúa Trời đã hứa với chúng ta điều tốt hơn rất nhiều với hai biến cố. Biến cố thứ nhất là sự chết của Đức Chúa Giê-su, khi Ngài đã tự nguyện chịu hình phạt cho tội lỗi của chúng ta. Và sự kiện thứ hai là sự sống lại của Ngài, khi Ngài trở thành “trái đầu mùa của những kẻ ngủ” (I Cô-rinh-tô 15:20). Hai biến cố này đã mở đường cho xác chết của chúng ta không cần được ướp hoặc được bảo vệ khỏi sự tan rã như của một số Pha-ra-ôn từ thời Kinh Thánh. (Bạn có bao giờ thấy một số xác ướp chưa? Chúng không có gì là đẹp đẽ.) Thay vào đó, thân thể chúng ta phải được thay đổi thành thân thể trong sạch và lành mạnh để được sống mãi mãi.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu các chương cuối trong sách Ma-thi-ơ. Chúng ta sẽ tìm hiểu về những lẽ thật hiện đại về sự chết của Chúa và sự phục sinh của Ngài và niềm hy vọng hai biến cố này đem lại cho chúng ta.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU HAY BA-RA-BA

Hãy đọc Ma-thi-ơ 27:11-26. Có một vài ý nghĩa sâu sắc hơn nào về sự lựa chọn mà Phi-lát cho dân chúng và về sự lựa chọn mà họ làm?

Ba-ra-ba là kẻ giết người, đáng lẽ thập tự của nó ở giữa hai thập tự giá. Những tội phạm hai bên có thể là phụ tá của nó. “Người này [Ba-ra-ba] đã tự xưng là Đấng Mê-si. Nó tuyên bố có quyền thiết lập một trật tự khác cho sự vật, để làm cho thế giới đi đúng đường. Dưới ảnh hưởng của Sa-tan, Ba-ra-ba cho rằng bất cứ điều gì nó có được bằng cách ăn cắp hoặc cướp thuộc về nó. Ba-ra-ba đã làm những việc “tuyệt vời” qua ảnh hưởng của Sa-tan. Nó có những đệ tử trong dân chúng và nó đã kích động họ để nổi loạn chống lại chính quyền La Mã. Dưới lớp áo của tôn giáo nhiệt tình, Ba-ra-ba là một tên tội phạm cứng lòng. Nó có khuynh hướng nổi loạn và tàn ác. Phi-lát, tổng đốc La Mã, đã quyết định cho dân chúng sự lựa chọn giữa Ba-ra-ba và Đấng Cứu Thế vô tội. Phi-lát nghĩ rằng họ sẽ có một ý thức đúng hơn về công lý. Ông hy vọng sẽ đạt được sự thông cảm của họ đối với Đức Chúa Giê-su để chống lại các thầy tế lễ và các nhà lãnh đạo.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 733.

Phi-lát đã sai. Nếu người ta không được Đức Thánh Linh dẫn dắt, họ sẽ làm cho sự lựa chọn thiêng liêng bị sai, như đám đông làm ở đây. Cuối cùng, tất cả chúng ta phải lựa chọn giữa Đấng Christ hay Ba-ra-ba, Đấng Christ hay thế gian sa ngã xấu xa, giữa sự sống và sự chết. “Và, sự đoán xét đó là như vậy: “Sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa” (Giăng 3:19).

Tại sao người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng? Còn bạn thì sao? Bạn có thích sự tối tăm hơn không? Nếu có, điều đó nói gì với bạn về bản chất tội lỗi của chúng ta? Quan trọng hơn, điều đó nói cho bạn biết gì về nhu cầu của chúng ta là phải hoàn toàn đầu phục Chúa?

ĐÁNG CHỊU ĐÓNG ĐINH THỂ CHO CHÚNG TA

“Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt. Ước chừng giờ thứ chín, Đức Chúa Giê-su kêu tiếng lớn lên rằng, Ê-li, Ê-li, lam-ma sa-bách-ta-ni? nghĩa là: Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! Sao Ngài lia bỏ tôi?” (Ma-thi-ơ 27:45, 46). Ý nghĩa của tiếng kêu này là gì? Chúng ta hiểu ý nghĩa của câu đó thế nào trong sự liên quan với chương trình cứu rỗi?

Ma-thi-ơ viết xuống điều mà các tư tưởng gia Thánh Kinh gọi là “tiếng kêu bị bỏ rơi.” Bị bỏ lại một mình khi có nhu cầu. Trong trường hợp này chúng ta có thể thấy cảm giác của Đức Chúa Giê-su bị Đức Chúa Cha bỏ lại một mình. Bóng tối bao phủ đất vào lúc đó cho thấy sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi (Ê-sai 13: 9-16; A-mốt 5:18-20; Giê-rê-mi 13:16). Đức Chúa Giê-su kinh nghiệm trong chính mình những hậu quả khủng khiếp của tội lỗi. Ngài cảm thấy sự phân rẽ hoàn toàn khỏi Đức Chúa Cha.

Vì chúng ta, Đức Chúa Giê-su gánh chịu hình phạt của Đức Chúa Trời, và sự phán xét chống lại, tội lỗi mà đáng lẽ là của chúng ta. “Cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần đặng cất tội lỗi của nhiều người. Ngài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội đi nữa, nhưng để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi Ngài” (Hê-bơ-rơ 9:28; cũng đọc II Cô-rinh-tô 5:21). Trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su làm ứng nghiệm Thi thiên 22:1, vì trong một cách rất đặc biệt, Ngài đang kinh nghiệm những gì con người phải kinh nghiệm. Kinh nghiệm đó là sự phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời vì tội lỗi. “Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa” (Ê-sai 59:2). Điều quan trọng là hiểu đầy đủ những gì xảy ra ở đây và điều đó có ý nghĩa gì. Đức Chúa Giê-su chấp nhận sự trừng phạt của Đức Chúa Trời chống lại tội lỗi. Hình phạt của tội lỗi chúng ta chất trên Ngài. Vì vậy, sự buồn thảm và sợ hãi đầy tràn tâm hồn của Ngài khi Ngài chấp nhận hoàn toàn sức nặng của tội lỗi, tội lỗi của chúng ta, ở trên Ngài. Tội lỗi phải thật là xấu xa trong mắt của Đức Chúa Trời đến nỗi một thành viên của Ba Ngôi Đức Chúa Trời phải chịu đựng cảm giác và hình phạt của tội lỗi, để chúng ta có thể được tha thứ!

Nhưng ngay cả trong sự kinh khủng này, Đức Chúa Giê-su có thể kêu lên, “Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi!” Dù Đức Chúa Giê-su phải trải qua điều gì, đức tin của Ngài vẫn mạnh mẽ. Ngài sẽ trung thành đến cuối cùng! Ngài làm như vậy dù Ngài kinh nghiệm Đức Chúa Cha lia bỏ mình.

Bạn sẽ cảm thấy thế nào khi phải phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời vì tội lỗi? Tại sao chấp nhận sự công bình của Đấng Christ là cách duy nhất để trở lại? Tại sao sự chấp nhận này phải đi kèm với sự ăn năn, xưng tội và một quyết định ngừng phạm tội?

BỨC MÀN BỊ XÉ VÀ MỒ MẢ MỞ RA

Mỗi nhà viết sách Phúc Âm (Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng) kể về câu chuyện của Đức Chúa Giê-su từ các quan điểm khác nhau. Và tất cả tập trung vào sự chết của Ngài. Nhưng một mình Ma-thi-ơ viết về các ngôi mộ mở ra sau khi tấm màn trong đền thờ bị xé làm hai từ trên xuống.

Xin đọc Ma-thi-ơ 27:49-54. Ý nghĩa của những biến cố này là gì? Chúng chỉ cho chúng ta niềm hy vọng gì?

Đức Chúa Giê-su chết ngay sau khi đám đông chế nhạo Ngài về việc Ê-li đến cứu Ngài. Hành động của họ là một thí dụ mạnh mẽ nhưng buồn thảm là Đức Chúa Giê-su đã bị dân của Ngài hiểu lầm.

Ma-thi-ơ sau đó cho thấy các màn trong đền thờ bị xé từ trên xuống dưới. Ý nghĩa của biểu tượng này là rõ ràng. Một giai đoạn mới trong lịch sử cứu rỗi đã bắt đầu. Hệ thống dâng các con sinh tế để chỉ về Đức Chúa Giê-su không còn cần thiết nữa. Kiểu mẫu của đền thánh cũ trên đất bây giờ được thay thế bằng một điều tốt hơn nhiều.

Xin đọc Hê-bơ-rơ 8:1-6. Những câu này nói gì để giúp chúng ta hiểu được việc gì đã xảy ra cho hệ thống đền thánh dưới đất, và điều gì đã thay thế hệ thống đó?

Ma-thi-ơ viết về việc màn trong đền thờ bị xé làm hai, đá lớn bể ra, mồ mả mở ra, và nhiều người chết sống lại. Những biến cố này có thể xảy ra chỉ vì những gì Đức Chúa Giê-su đã làm bằng sự chết như Đấng thay thế chúng ta. Vì vậy, ở đây trong sách Ma-thi-ơ, chúng ta thấy những điều mà hệ thống cũ không bao giờ có thể làm được. “Vì huyết của bò đực và dê đực không thể cất tội lỗi đi được” (Hê-bơ-rơ 10:4). Lẽ dĩ nhiên, chỉ có Đức Chúa Giê-su mới có thể cất đi tội lỗi và cho chúng ta lời hứa tuyệt vời là Ngài sẽ loại bỏ tội lỗi của chúng ta qua sự sống lại từ cõi chết của Ngài. Nếu không có lời hứa đó, chúng ta không có gì cả (I Cô-rinh-tô 15:13, 14, 19). Trong sự sống lại của các thánh (chúng ta không biết bao nhiêu), chúng ta có thể thấy niềm hy vọng và lời hứa về sự sống lại của chúng ta vào ngày cuối cùng.

ĐẮNG CHRIST SỐNG LẠI

Niềm tin Cơ Đốc đặt trọng tâm vào cả thập tự giá và ngôi mộ trống. Sự thật là hầu hết mọi người trên thế giới, gồm cả những người ngoài Cơ Đốc giáo, tin rằng một người tên là Giê-su thành Na-xa-rét đã chết trên thập tự giá. Không lâu sau khi Đức Chúa Giê-su sống lại, chúng ta thấy báo cáo lịch sử của Tacitus, một nhà sử học La Mã, “Nê-rô. . . gây ra những đau khổ khủng khiếp nhất cho một nhóm người bị ghét vì niềm tin ghê tởm của họ. Nhóm này được dân chúng gọi là Cơ Đốc nhân. . . . Nhóm được đặt tên lấy từ chữ Cơ Đốc và phải chịu hình phạt nặng nề nhất trong thời Ti-be-rô cai trị. Sự đau khổ này đã xảy ra dưới bàn tay của một trong các tổng đốc của chúng ta, Bôn-xơ Phi-lát.” – Phỏng trích Tacitus, AD 57-117 (www.causeofjesusdeath.com/jesus-in-secular-history).

Sau đó hay bây giờ, có rất ít cuộc tranh luận về việc một nhân vật lịch sử tên là Giê-su đã bị hành hình và đóng đinh.

Phần khó là sự Phục Sinh: ý nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su Na-xa-rét, chết vào buổi chiều thứ Sáu, sống lại vào buổi sáng Chủ nhật. Đó là điều mà nhiều người tranh luận. Suy cho cùng, một người Do Thái bị người La Mã đóng đinh trong xứ Giu-đê là một sự kiện thông thường. Nhưng một Người Do Thái sống lại từ cõi chết sau khi bị đóng đinh? Đó là một chuyện khác.

Nhưng nếu không có niềm tin này trong Đức Chúa Giê-su phục sinh, chúng ta thật sự không có đức tin Cơ Đốc giáo. Sứ đồ Pha-olô viết, “Lại nếu Đấng Christ đã chẳng sống lại, thì sự giảng dạy của chúng tôi ra luống công, và đức tin anh em cũng vô ích. . . . Nếu chúng ta chỉ có sự trông cậy trong Đấng Christ về đời này mà thôi, thì trong cả mọi người, chúng ta là kẻ khốn nạn hơn hết” (I Cô-rinh-tô 15:14, 19). Sự sống lại của Đức Chúa Giê-su phải xảy ra sau sự chết của Ngài. Đó là vì trong sự sống lại của Ngài có lời hứa bảo đảm cho sự sống lại của chính chúng ta.

Khi nói về câu chuyện Phục sinh của Đức Chúa Giê-su, chúng ta có hai sự lựa chọn. Sự lựa chọn thứ nhất là coi câu chuyện này như một cảm xúc được viết bởi một vài môn đồ cô đơn của Đức Chúa Giê-su để giữ những kỷ niệm của Ngài sống mãi. Đó là cách chúng ta cố gắng để giữ kỷ ức tôn tại khi một nhân vật nổi tiếng qua đời ngày hôm nay. Sự lựa chọn thứ hai khi chúng ta nói về chuyện tích Phục sinh là để chấp nhận như một câu chuyện có thật của một biến cố nổi bật.

Xin đọc Ma-thi-ơ 28:1-15. Tại sao Đức Chúa Giê-su nói với các môn đồ của Ngài “Mừng các người” (Ma-thi-ơ 28:9)? Tất nhiên, họ vui mừng vì Ngài đã sống lại. Nhưng lý do thật để vui mừng về sự sống lại của Đức Chúa Giê-su là gì?

MẠNG LỆNH VĨ ĐẠI

Đối với nhiều người, một trong những điều khó hiểu nhất là Đức Chúa Giê-su phải trở về thiên đàng và giao phó công việc rao truyền Phúc Âm cho con người. Chúng ta thường thất vọng và làm cho Ngài thất vọng. Như các sách Phúc Âm cho thấy, những người theo Đức Chúa Giê-su lúc đầu cũng không ngoại lệ. Tuy nhiên, do sự giao phó cho chúng ta mà Đấng Christ bày tỏ tình yêu của Ngài đối với chúng ta và nhu cầu của chúng ta là cần Ngài.

Xin đọc Ma-thi-ơ 28:16-18. So sánh lời của Đức Chúa Giê-su, “Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta” (Ma-thi-ơ 28:18); xin đọc Đa-ni-ên 7:13, 14. Những câu này liên quan với nhau thế nào?

Hãy đọc Ma-thi-ơ 28:19, 20 – những câu cuối cùng của sách Phúc Âm này. Đức Chúa Giê-su đã nói gì? Chúng ta có thể dùng lời nói của Ngài thế nào trong đời sống của mình?

Ellen G. White cho thấy rằng gần năm trăm tín đồ đã gặp nhau trên một ngọn núi ở Ga-li-lê sau sự Phục sinh khi Đức Chúa Giê-su giao phó cho họ mạng lệnh Phúc Âm. (Xin đọc I Cô-rinh-tô 15:6). Mạng lệnh Phúc Âm của Ngài không những chỉ cho các môn đồ mà cho tất cả tín đồ. Bà viết, “Đó là một sự sai lầm rất nghiêm trọng khi nghĩ rằng công việc cứu linh chỉ lệ thuộc vào các mục sư. Tất cả những người có Đức Thánh Linh được ban cho một công việc để làm là đem Phúc Âm đến cho thế giới. Tất cả những người nhận được sự sống của Đấng Christ là được xúc dầu để làm công việc cứu rỗi đồng loại. Vì công việc này mà các hội thánh đã được tổ chức. Và tất cả những ai chấp nhận các lời hứa, mục đích và công việc thánh là cộng tác với Đấng Christ.” – Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 822.

Bạn có thường nghĩ về mình như một cộng tác viên của Đấng Christ không? Trong những cách đặc biệt nào, bạn có thể hoạt động hơn trong việc đem Phúc Âm đến cho thế giới của mình?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Như tất cả các nhà viết Phúc Âm khác, Ma-thi-ơ viết về sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su. Cũng như các người viết khác, ông viết rất ít về ý nghĩa của sự Phục sinh. Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng miêu tả câu chuyện về sự Phục sinh, nhưng họ không cho chúng ta lời giải thích thực sự, mặc dù điều này rất quan trọng cho đức tin Cơ Đốc. Đó là qua các thư của sứ đồ Phao-lô mà chúng ta được lời giải thích gần gũi nhất và chi tiết nhất về ý nghĩa của thập tự giá. “Nhưng bây giờ, Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, Ngài là trái đầu mùa của những kẻ ngủ. Vả, vì chúng bởi một người mà có sự chết, thì cũng bởi một người mà có sự sống lại của những kẻ chết. Như trong A-đam mọi người đều chết, thì cũng một lẽ ấy, trong Đấng Christ mọi người đều sẽ sống lại” (I Cô-rinh-tô 15:20-22).

Phao-lô cũng viết, “Anh em đã bởi phép báp-têm được chôn với Ngài [Đấng Christ], thì cũng được sống lại với Ngài bởi đức tin trong quyền phép Đức Chúa Trời, là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại” (Cô-lô-se 2:12). Phi-e-rơ cũng nói về chủ đề quan trọng này, “Phép báp-têm bây giờ bèn là ảnh tượng của sự ấy để cứu anh em, phép ấy chẳng phải sự làm sạch ô uế của thân thể, nhưng một sự liên lạc lương tâm tốt với Đức Chúa Trời, bởi sự sống lại của Đức Chúa Giê-su Christ” (I Phi-e-rơ 3:21). Chúng ta không biết lý do tại sao các nhà viết Phúc Âm đã không giải thích chi tiết. Thay vào đó, họ chỉ đơn giản kể lại câu chuyện. Họ không cố gắng để làm cho câu chuyện hay hơn với những lời giải thích về ý nghĩa của các biến cố.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Vào lúc Đức Chúa Giê-su chết, màn đền thờ của thời Cựu Ước bị xé từ trên xuống dưới, và một Giao Ước Mới được thiết lập, với một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mới, Đức Chúa Giê-su Christ. “Hỡi anh em, vì chúng ta nhờ huyết Đức Chúa Giê-su được dọn dẽ vào nơi rất thánh bởi đường mới và sống mà Ngài đã mở ngang qua cái màn, nghĩa là ngang qua xác Ngài, lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn đã lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời” (Hê-bơ-rơ 10:19-21). Bạn cảm thấy thế nào khi ý thức rằng chính Đấng Christ hiện nay là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta?

2. Phúc Âm Ma-thi-ơ bao gồm nhiều chủ đề và đề tài. Có những điều gì gây ấn tượng cho bạn về cách Đức Chúa Giê-su được trình bày ở đây? Làm thế nào việc nghiên cứu sách Phúc Âm này giúp bạn hiểu rõ hơn ý nghĩa của sự làm Cơ Đốc nhân và vâng theo những lời dạy của Đức Chúa Giê-su?